

Bernard Keutgens : Ik leef nu in Aleppo

De chauffeur rijdt de stad door, een vlakte met compleet verwoeste wijken. Hoeveel doden liggen er nog onder de puinhopen ? De chauffeur lijkt er niet aan te denken en rijdt met een ongelooflijke snelheid over de weg. Na twee- en een half uur rijden ontdek ik tussen de ruïnes het eerste huis dat nog overeind staat.

Dit was mijn eerste kennismaking met het land waar ik inmiddels woon. Vanaf het begin was ik er getuige van dat de focolaregroep in Aleppo een plaats is waar mensen van heel de grote Focolaregemeenschap komen om alles met elkaar en onder elkaar te delen : het lijden en de vreugde, het leven van iedere dag, en ook kleding en andere goederen die als ‘voorzienigheid’ uit de hele wereld aankomt. Ik besef heel goed dat God en het Evangelie jarenlang de enige steun waren voor de christenen hier. Ik heb veel mensen van de gemeenschap hier leren kennen, een levendige gemeenschap, die verschrikkelijke dingen heeft meegemaakt. Alles zijn ze kwijtgeraakt, hun werk, familieleden, hun huizen, vrienden. Maar het geloof en de onderlinge verbondenheid hield ze op de been en maakte hen inventief om te zoeken naar nieuwe mogelijkheden.

Toen na vijf jaar ellende, op een avond er weer elektriciteit in de stad was – ook al hoorde je in de verte nog de bommen – kreeg Samir tranen in zijn ogen : “Het is de eerste keer dat ik mijn winkel verlicht zie !” Georges daarentegen moet de gasflessen naar de derde verdieping slepen, omdat de lift het nog niet doet.

Met Maher ga ik regelmatig joggen. Net als wij zijn er veel anderen die het mooie centrale stadspark bevolken. Er hangt hoop in de lucht. In het oude karakteristieke centrum van Aleppo is er na vele jaren weer een muziekconcert op de heuvel, met traditionele dansen en poëzie. Vierduizend mensen zingen samen ; er heerst een feeststemming. Ik hoor Nabla zeggen dat over enkele maanden alles beter zal zijn in dit land met zijn grootse verleden.

Vaak stel ik de mensen hier de vraag hoe zij de toekomst zien. Ik verwacht als antwoord : “de wederopbouw van de huizen, de industrie en nijverheid”. Maar tot mijn verrassing krijg ik vaak als antwoord : “geestkracht is in staat nieuw leven te brengen”.